

किमेनेनकौशलेनेत्यतआह यदिति इहलोकेकुर्वतोयन्निष्कामं कर्म तत्त्याचीन कर्मणा नाशकं नहि कर्मणा सर्वकर्मोच्छेदोस्तीत्यर्थः कितुतदुभयं इह जन्मनि पूर्वजन्मनि च कर्म तस्य विदुषः प्रियमप्रियं वा न जनयतीत्यतो विद्यासंपादनीयेति भावः नैनं कृताकृततपतः नलिप्यते कर्मणा पापकेनेत्यादिश्रुतिभ्यः ॥ १४ ॥ इति शां० मो० नै० भा० एकोनपञ्चाशदधिकद्विंशततमोऽध्यायः ॥ २४९ ॥ ॥५॥
विद्याप्रापकं धर्मं पृच्छति यस्मादिति ॥ १ ॥ अश्वमेधादिर्माभूदिति निवृत्तिधर्मलक्षणायाह विशिष्टमिति ॥ २ ॥ निष्पत्तिष्णूनि निष्पत्तनशीलानि संनियम्यैकाग्र्यं कुर्यादिति संबंधः ॥ ३ ॥ ४ ॥ बहुविं यत्करोत्यनभिसंधिपूर्वकं तच्च निर्णुदति यत्पुराकृतं ॥ न प्रियं तदुभयं न चाप्रियं तस्य तज्जनयतीह कुर्वतः ॥ १४ ॥ इति श्री महाभारते शांति० मोक्ष० श्रुकानुप्रश्ने एकोनपञ्चाशदधिकद्विंशततमोऽध्यायः ॥ २४९ ॥ ॥५॥ शुक्र उवाच यस्माद्धर्मात्परो धर्मो विद्यते नेह कश्चन ॥ यो विशिष्टश्च धर्मो भ्यस्तं भवान्प्रब्रवीतु मे ॥ १ ॥ व्यास उवाच धर्मं ते संप्रवक्ष्यामि पुराणमृषिभिः कृतं ॥ विशिष्टं सर्वधर्मैर्भ्यस्तमिहैकमनाः शृणु ॥ २ ॥ इंद्रियाणि प्रमाथीनि बुद्ध्या संयम्य यत्नतः ॥ सर्वतो निष्पत्तिष्णूनि पिता बालानि वालजान् ॥ ३ ॥ मनसश्चेंद्रियाणां चाप्यैकाग्र्यं परमंतपः ॥ तज्जयायः सर्वधर्मैर्भ्यः स धर्मः पर उच्यते ॥ ४ ॥ ता निसर्वाणि संधाय मनः षष्ठानि मेधया ॥ आत्मतृप्तद्ववासी तव दुर्चित्यमर्चितयन् ॥ ५ ॥ गोचरेभ्यो निवृत्तानि यदास्थास्यंति वेदमनि ॥ तदा त्वमात्मनात्मानं प रं द्रक्ष्यसि शाश्वतं ॥ ६ ॥ सर्वात्मानं महात्मानं विधूय ममिव पावकं ॥ तं पश्यति महात्मानो ब्राह्मणाय मनीषिणः ॥ ७ ॥ यथा पुष्पफलोपेतो बहुशाखो महाद्रुमः ॥ आत्मनो नाभिजानीते क्व मे पुष्पं क्व मे फलं ॥ ८ ॥ एवमात्मानं जानीते क्व गमिष्ये कुतस्त्वहं ॥ अन्योत्थन्नांतरात्मा स्तियः सर्वमनुपश्यति ॥ ९ ॥ ज्ञानदीपेन दीप्तेन पश्यत्यात्मानमात्मनि ॥ दृष्ट्वा त्वमात्मनात्मानं निरात्मा भव सर्ववित् ॥ १० ॥ विमुक्तः सर्वपापेभ्यो मुक्तत्वं च द्विवोरगः ॥ परां बुद्धिं मवाप्येह विपात्मा विगतज्वरः ॥ ११ ॥ सर्वतः स्रोतसंघोरानदीं लोकप्रवाहिनीं ॥ पंचेंद्रियग्राहवर्ती मनः संकल्परोधसं ॥ १२ ॥ लोभमोहतृणच्छन्नां कामक्रोधसरीस्त्रपां ॥ सत्यतीर्थान्वितक्षोभां क्रोधपंकां सरिद्धरां ॥ १३ ॥ अव्यक्तप्रभवांशीघ्रांदुस्तरामकृतात्मभिः ॥ प्रतरस्वनदीं बुद्ध्या कामग्राहसमाकुलां ॥ १४ ॥ संसारसागरगमां यो निपातालुदुस्तरां ॥ आत्मकर्मोद्भवां तातजिह्वावर्तादुरासदां ॥ १५ ॥ यांतरंति कृतप्रज्ञाधृतिमंतो मनीषिणः ॥ तांतीर्णः सर्वतो मुक्तो विधृतात्मा त्वमविच्छुचिः ॥ १६ ॥
त्यं त्रिपुटी ॥ ५ ॥ गोचरेभ्यो बाह्याभ्यंतरविषयेभ्यः वेदमनि परस्मिन् ब्रह्मणि सर्वाधिष्ठाने ॥ ६ ॥ विधूय ममिव निरुपाधि ब्राह्मणाः ब्रह्मविदः ॥ ७ ॥ ८ ॥ आत्मा बुद्धिरचेतनत्वादुक्षवत् सर्वबुद्ध्यादिकं ॥ ९ ॥ ज्ञानदीपेन ब्रह्माकारांतःकरणदृश्या आत्मानं ब्रह्म आत्मनि देहे आत्मनेति पाठे आत्मना ज्ञानदीपेनेति सामानाधिकरण्यं निरात्मानिरुपाधिः ॥ १० ॥ विपापमेति देहांतरसंबंधनिरासः विगतज्वर इति जीवन्मुक्तिसुखवान् ॥ ११ ॥ सर्वतः स्रोतसं अनेकधा प्रवहंतीं नदीं संसारनदीं लोकान्वाहयंतीं रोधस्तीरं ॥ १२ ॥ १३ ॥ बुद्ध्या ज्ञानेन ॥ १४ ॥ यो निर्वसना ॥ १५ ॥ १६ ॥